

מסורת הש"ס

[illegible]

גליון הש"ס

גמ' עם הקובד כובדים.
ע' כזורות דף ע"ג חס'
ד"ה אסור: רש"י ד"ה ובי
לי ובו' דק"ל (ד"ה ית).
ובו'. ע' ברש"י שם שחמז
ההפוך מזכאן: תוס' ד"ה
קבלות ובו' לא משתעי
בקבלה. עיי' אצמס דף ד
ע"א:

הגהות הב"ח

(א) גמ' אמר רבה צדק לן
 רב יוסף: (ב) רש"י ד"ה
 צדק וכו' ורבה כהן הוה:

מוסף רש"י

קבלת הדם: הוא. היא מ
צין הניתוח צפנים על הפרוכת ועל מ
שמיטה לא קחשיב שאף דור כשר זה ונחמ
הוא כדמתיב (דברים כה) ונגשו הכהן
צופרים להוות: צין מצפנים. במקדש
כדמתיב (ויקרא ט) ויאמר אהרן את
ידיו וגו': צין מושא. בגבולין בכל
עיר ועיר צינת הכנסת: מבני אהרן.
סיפיה דקרא ללעיל הוא: חוטין
שנלחי אסורים. משום דס: צטויא.
צבלי: צדק לו. ממנה אותו אס
נעמד להשיב (ו) ורבא כהן היה:
החייט מנפסא. מתנוקות שבושין
אחרות לכהני: מי אמרין חטאין
קאא מחבב המלכו. ויפה הוא עוש:
ונתן. לכהן ולא שיטול הכהן מעצמו
מימר אחרי צבו לי. הייתי שאלו
בפה מלא שהייתי קצור שהוא חיבצ
מזוה: חלקס שאלו צפיהס. דמוגי
להו קאמר לצני שמואל ויטו אחרי
הבצע אחר רבי מאיר שלק היה
העביר גול בידס מלא חלק ליה
כגון מעשר ראשון היו שואלין בצייהס:
הלנועים מושקין אס ידיהס. בחילוק
לחם הפנים קאמר במס' יומא בטרף
בקלפי (דף לו.) משמח שמעון הלדיק
גשתלחא ממרה בלחם הפנים: לאחויק
נפסאי כהני. שלא ישתח הדבר שאני
כהן: ופרקי וליפרוס ידיה. כיון שאני
העבירה אלא שלא ישתחם שם כהן מעלי
יפרוס ידיו לדוכן כל השנה ומחויק
נפסיה כהני: אנסיה ליה עידיה.
(ט) עמיס שקבע לתלמידיו היו טורדים
מלישא את כפיו שהיה עוסק
לתלמידיו) צעת שהצבור נאקפים לבית
הכנסת: ודיקא ליה מלפא. להווא
אורבא מרבין והכהן רואה לההווא
יתן לו חלק מתנותיו לקבל רועה ולחמי
מבני העיר בשביל הכהן והוא יאכלם:
ואע"ג דלא אחי ליה. דכהן יכול
לזכות לו: במכרי כהונה וגויה. בכהן
שהיה ניכר בעיר ורוב בני אדם אהבים
אותו ונותנין לו המתנות אצותו כהן
אמרין דיכול לזכות מעשרותיו לאחר
אף על גב דלא אחי ליה. מכרי שגון
(מלכים ב') איש מאת מכרו: אמר
ליה רבא לשמעיה. לשמשו של צבה"ב
והוא כהן וצבה"ב נותן לו מתנותיו:
וכי לי מתנפא. תן לי רשות ליקח
מתנותיך לאוכלם מפני שהלשון עם
הלחיים יתן לכהניה ובעיני תלמיד
לישנא נחמדלל שהוא דבר חשוב
וה"נ אמרין בשאזכר את הפועלים

שקיל דכתיב ונתן ולא שיטול מעצמו (צצא מניעה דף פו:) כדי להאכילם עלי אתא וצצורות (דף כו.) נמי אמר

קת דם הנורקים במזבח
ח הזהב בין היתמזין בחוך.
[ב]: עריפת העגלה. כהנים
בני לוי: טהרת מזורע.

וקבלות הזאות והשקאת סומה ועריפת
 עגלה ערופה וטהרת מצורע ונשיאות כפים
 בין מבפנים בין מבחוץ תלמוד לומר מבני
 אהרן עבודה האמורה לבני אהרן^א וכל
 כהן שאינו מודה בה אין לו חלק בכהונה
 מטעמא דאינו מודה בה הא מודה בה אע"ג
 דאינו בקי בהן אמר ר' אבא אמר רב הונא
 אמר רב בחומין שכלחי אסורים וכל כהן
 שאינו יודע ליטלן אין נותנין לו מתנה ולא
 היא אי בטויא מידב דייבי ואי לקדרה אי
 דמיחתך להו ומלח להו מידב דייבי אמר
 רבא^ב ברק לן רב יוסף האי כהנא דחטיפ
 מתנתא חבובי קא מחבב מצוה או זולוי
 קא מזולל במצוה ופשטנא ליה^ג ונתן^ד ולא
 שיטול מעצמו אמר אביי מריש הוה חטיפנא
 מתנתא אמינא חבובי קא מחביבנא מצוה
 כיון דשמענא להא ונתן ולא שיטול מעצמו
 מיחטף לא חטיפנא מימר אמרי הכו לי

ובין דשמענא להא דרנאי ^דויטו אחרי חלקם שאלו בפהם מימר נמי לא אמינ דשמענא להא ^דדרנאי יהצנועים מושכן משקל נמי לא שקילנא לבר ממעלי יומא ד ולפרום ידיה ^דאנסיה ליה עידינה אמר רב צורבא מרבנן בשבכותיה ודחיקא ליה מי על גב דלא אתי לידיה במכרי כהונה ולויד מר יוחנא בריה דרב חנא בר ארא ואמרי לה בר ביזנא עבד להו עגלא תילתא א"ל רבא למיכל לישנא בחדללא וזי ליה רבא אכל לרב ספרא בחלמא ^דמעדה בגר ביום קרה לב רע אתא לקמיה דרב יוסף א"ל דלמא אקרין הכי אמר ליה ^דכי אמרי אנא באחר אמרי אנא למאן דלא אפשר ליה הא אפש כלפי רבא ולקרין לרבא רבא נוף הוא א"ל במאי כתיב א"ל ^דבשונה לתלמיד שאינו ^דכל השונה לתלמיד שאינו הגון נופל בגני לצפוניו תאכלהו אש לא נופח ירע שריד שנאמר ^דובשרידים אשר ה' קורא אמר ר לתלמיד שאינו הגון כוזק אבן למרקולים ענותן לכסיל ^דכבוד וכתיב ^דלא נאווה לב צריך לרשום: ואפילו ^דעם העובד כוכבים ור לרשום ^דוהמשתתף עם העובד כוכבים ופס

לשונות בחדל. ואף על גב דרבא נמי כהן הוה
 רבא הוה מצטל תרומת חוצה לאחזי ברזו ואחיל לה
 מר נמי לא בעי למימר הבו לי דתניא חלקם שאלו צפיה
 עא סמך רבא אדרב יוסף דלעיל: **רב ספרא לא אכל**
 פשיה (סד) וכגד עדים. צעת הקור חזו שוה כלום: **וה**
שר בשרים על לב רע. כן האומר דברי מורה למי
 אשמרת דמותר לאורבא מרבנן לקבלה אף על גב דלא
 לו אכל שמעא דבעל הבית על כרחו מוכי ליה לאדם
 תאל לאחזי אף על גב דלא אמו יוסף: **דלא אפשר ליה.**
 ולא עבר רב ספרא אשמעיה דרב יוסף מאי טעמא אקס
 ורבוה לרב ספרא כן: **נווח הוה.** אני שמעתי משום דהט
 יה לשדור מלכא ואמרין התם דאיתחזי ליה אצוה בחמיה
 ירייה דמרשם כסביני שטעודי מלאכי חבלה להורו צבילה.
מיד רע: תאכלהו אש לא נופת. אשז של גיהנם: **כוורא**
בד כוכבים. בתמיה. ורמיהה השמתתך עם הכהן כו':
 מן המתות כדאמר במתניתין [ק]. **לדבי ואלי כתיב בזה** [דברים]

קבלוֹת. טוֹאֹת מִפּוֹק לִיה קְבֻלֹּת מֵהֶמְקָרִיב אֶת דֵּם הַשְּׁלָמִים
הַקֹּרֶבֶת הָיוּ לָשׁוֹן קְבֻלָּה כְּדֹאמְרֵינָן פֶּרֶק הַקּוֹמוֹץ [כִּבְּרָה]
(מִנְחֹת דָּף יט.) וְהַקֹּרֶיבוֹ צָנִי אֲהָרֹן מִקְבֻלָּה וְאֵילָךְ מִנּוֹת כִּהְיוֹנָה וְיִי"ל דֵּהֲכָא
כִּיּוֹן דְּכַמְצִי הַמְקָרִיב אֶת דֵּם הַשְּׁלָמִים וְחַטָּאת וְזֶה חֲזָל לֵב שְׂרִיף
קְבֻלָּה לֵב מִנִּי * לֵב מִשְׁתַּעֲבִי כְּקְבֻלָּה:

הַיִּצִיקוּת. צרישׁ הקומץ [רצה] (שם 97 יח״) פריך מינה להא דאמר התם לא יק כהן אלא זר כשר והכא קאמר שהיא עבודה המסורה לבני אהרן ומסקינן דלא כר״שׁ: **משקל גמי לא שקיעא.** שלא אקרא גרגרן ולא אגזול ממי שצריך יותר ממני אע״פ שגם הוא לא היה עושה: **לבר במערי יומא דבפורי.** שיום טוב הוא כדאמרינן צפרק אותו ואת בנו (לעיל 97 פג).

ומתנות מרובות וכהנים מתאספין
ואילו לא היה נוטל היו אומרים שאינו
כהן: **אמר** יהיה רבא דשמעיה ב'.
רבא גרסי' דרבה כהן הוה כדאמר
פרק עד כמה (סוכות דף סו.) (רבא)
[רבה] הוה מצטל לה כרוב ואמר'
נמי (ר"ה דף יט.) אביי ורבה מדבית
עלי קא אמו:

זכאי

ע'ר' מאיר אומר בני שמואל ואי יהבו לי שקילנא כיון ת ידיהם והגרגונים חולקים פורי הלאחזוקי נפשאי בכחני יוסף יהאי כהנא דאית ליה תא ליזכי ליה מתנתא ואף רבא ורב ספרא איקלעו לבי לבי מר יוחנא בריה דרב חנא אצמעה זכי לן מתנתא דבעינא רב ספרא לא אכל אקרויה מין על נתר ושר בשירים על משום דעברי אשמעתא דמר

שמעא בעל כרחיה מזכי וכי
ליה ואלא מ"ט אקריין הכי
כ"י לרב דימי ופשמיה דקרא
ן דאמר רב יהודה אמר רב
בם שנאמר כל חושך טמון
אהלו ואין שריד אלא ת"ח
זירא אמר רב כל השונה
אמר כצדור אבן במרגמה כן
ל תענוג: והמשתתף עמהן
נהו המשתתף עם כהן צריך
המוקדשים אין צריך לרשום
הכא

קיימא לן (ראש השנה דף יח.) דמצינ
ימי טובלתו מיהו מנפשיה לא מלי
להכי שקלט בחורת זר על ידי נתינת
ים דלא מטא לידיה דשמעא: **מעדה**
חומץ על נהר. שאינו אלא מפסידו.
זינו יודע להצין בזה: **משום דעברי**
זו לידיה דכהן: **כי אמרי אנה בנאח.**
אחרי ברא בציטו של דוד היתא. **אז**
מר לאס שראו עני יעקוב אצל רבא
בחלמיה: **כלפי רבא.** כלומר על רבא
כלפי מעלה במסכת תענית (דף כד):
"ל מי איכא דמיטרח קמי שמיא אשני
י נראה מוזר משום האי משעס: **ירע**
למרקוליס. זו היא עבודתו כדאמרין
ס העובד כוכבים. או המוכר פסולי
: אינו לרד לרשום. ולקמן [ע"פ] מפרש:
הכל

עין משפט
נר מצוה

לֵב אִי פִי מֵהָ:
בְּזוּרֵה אֵל:
מֵב מִי פִי מֵהַמְּלִכּוֹת
מֵאֲכֻלּוֹת אֲסוּרוֹת הֵלֵ:
יִי מִכּוֹ לֵאמֹר קֵלָה קֵלָה
טוֹשֵׁעַ יִיד סִי סֵה סֵפִי
אֵל:
מֵב גִּד הֵ מִי פִי כֵב
מֵהָ: בְּזוּרֵה אֵל כֵּב
וּפִי־מֵהַמְּלִכּוֹת תְּרוֹמוֹת
הִלְכֵה עַן מִכּוֹ שֶׁעִין קִמֵּב
טוֹשֵׁעַ יִיד סִי סֵה סֵפִי
אֵל:
מֵב וֹ מִי פִי מֵהַמְּלִכּוֹת
בְּזוּרֵה הֵלֵ כֵה
טוֹשֵׁעַ שֶׁסֶּ סֵפִי קֵי:
מֵב הֵ מִי פִי מֵהָ:
תִּתֵּה אֵל טוֹשֵׁעַ
יִיד סִי מְנוֹ סֵפִי וֹ:

יה אור השלם

1. וְהָיָה יְהוָה מִשְׁפָּט
וְהִכָּהוּ מֵאֵת דָּעָם מֵאֵת
שֶׁהָיָה וְהָיָה אֶת שׂוֹר אֶת
שֶׁהָיָה וְהָיָה לְכֹחַ הַזֶּרַע
וְהִלְחִיחַ הַנְּהִיגָה;
- בְּרִיחַ י ג
2. וְלֹא הִלְכּוּ בְּנֵי
דְּבָרֵינוּ וְשׂוֹר אֶת הַבְּנֵי
וְהָיָה שֶׁהָיָה וְהָיָה מִשְׁפָּט:
שְׂמֹאל א ח א
3. מִעֲדָה בְּנֵי יוֹם הָיָה
הַזֶּרַע עַל רֹגְוֹ וְשֶׁ
בְּשִׁירָה עַל לֵב רַע;
- מִשְׁלֵי ה כ
4. לֵב אֶת הַזֶּרַע שְׂמֹנֶה
לְפָנָיו וְהִכָּהוּ אֶת
לֵב נֶפֶשׁ יִרְעֵה שִׁירֵי
אֵיבֹב כ ה
5. וְהָיָה לֵב אֵשׁ יִרְעֵה
בְּשֵׁם י יִמְלֹט כִּי בְּהַר
צִיּוֹן וְכֹחַ אֶת הַזֶּה
לְפָנֵינוּ בְּשֵׁם אִמֶּר י
וּבְשִׁירֵיהֶם אֵשׁ י יִרְעֵה:
יִמְלֹט א ח
6. כִּצְרוֹר אֶבֶן בְּרִיחָנוּ
כֵּן נֹתֵן לְכֹחַ בְּבוֹד:
- מִשְׁלֵי ה כ
7. לֵב אֶת הַזֶּרַע לְכֹסֶל
וְהִכָּהוּ אֶת לְבַבֵּנוּ מִשְׁלֵי
שְׂמֹנֶה י

לעזי רש"י

אלו"ם. צריך.

שיטה מקובצת

א והמשתתף עם העובד כוכבים. נ"ב עי' תוס' בכורות דף ב' ע"ב: **ב** וא"ת תיפוק ליה. נ"ב עי' תוס' זבחים דף קב ע"א: